

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. gruodžio 19 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Akcizai – Direktyva 2008/118/EB – 36 straipsnio 1 dalis – Akcizais apmokestinamų prekių pirkimas internetu kitoje valstybėje narėje – Pardavėjo rekomenduoto vežėjo vykdomas gabenimas – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos pardavėjas laikomas asmeniu, privalančiu sumokėti paskirties valstybėje narėje mokėtiną akcizą“

Byloje C-596/23 [*Pohjanri*]ⁱ

dėl *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija) 2023 m. rugsėjo 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2023 m. rugsėjo 26 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, inicijuotoje

B UG,

dalyvaujant:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis trečiosios kolegijos pirmininkas C. Lycourgos, teisėjai S. Rodin (pranešėjas) ir O. Spineanu-Matei,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- B UG, atstovaujamos *oikeustieteen kandidaatti* P. Snell,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos H. Leppo,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Björkland ir I. Söderlund,

* Proceso kalba: suomių.

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

susipažinęs su 2024 m. rugsėjo 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12), 36 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant skundą dėl administracinio sprendimo, kuriuo *Verohallinto* (mokesčių administratorius, Suomija) nurodė Vokietijos bendrovei B UG sumokėti akcizą už alkoholį ir alkoholinius gėrimus ir skyrė mokestinę baudą (bendra suma – 1 645,83 EUR), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2008/118

- 3 Nors Direktyvos 2008/118 nuostatos nuo 2023 m. vasario 13 d. buvo panaikintos 2019 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva (ES) 2020/262, kuria nustatoma bendroji akcizų tvarka (OL L 58, 2020, p. 4), jos taikytinos atsižvelgiant į pagrindinės bylos faktinių aplinkybių susiklostymo datą.
- 4 Direktyvos 2008/118 II skyriuje „Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimas, akcizų grąžinimas ir atleidimas nuo akcizų“ esančio 7 straipsnio 1 dalis buvo suformuluota taip:
„Prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti metu ir išleidimo vartoti valstybėje narėje.“
- 5 Minėtos direktyvos V skyriuje „Akcizais apmokestinamų prekių gabenimas ir apmokestinimas po išleidimo vartoti“ esančio 32 straipsnio „Privačių fizinių asmenų įsigytos prekės“ 1 dalyje buvo nustatyta:
„Prievolė apskaičiuoti akcizais apmokestinamoms prekėms, kurias privatus fizinis asmuo įsigyja asmeniniam naudojimui ir gabena iš vienos valstybės narės į kitą, taikomus akcizus atsiranda tik valstybėje narėje, kurioje įsigytos akcizais apmokestinamos prekės.“
- 6 Šiame Direktyvos 2008/118 V skyriuje esančio 36 straipsnio „Nuotolinė prekyba“ 1–3 dalyse buvo nustatyta:
„1. Akcizais apmokestinamoms prekėms, išleistoms vartoti vienoje valstybėje narėje, kurias įsigyja asmuo, kuris nėra kitoje valstybėje narėje įsisteigęs įgaliotas sandėlio savininkas ar registruotas gavėjas ir kuris nevykdo nepriklausomos ekonominės veiklos, ir kurias tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjas arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba gabena į kitą valstybę narę, akcizai taikomi paskirties valstybėje narėje.

Šio straipsnio tikslais, „paskirties valstybė narė“ – valstybė narė, į kurią atvežama siunta arba atvyksta transportas.

2. 1 dalyje nurodytu atveju, paskirties valstybėje narėje prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda akcizais apmokestinamų prekių pristatymo metu. Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizų atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

Akcizai mokami paskirties valstybės narės nustatyta tvarka.

3. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus paskirties valstybėje narėje, yra pardavėjas.

Tačiau paskirties valstybė narė gali nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus, yra mokestinis atstovas, įsisteigęs paskirties valstybėje narėje ir patvirtintas tos valstybės narės kompetentingų institucijų, arba, jeigu pardavėjas nesilaikė 4 dalies a punkto nuostatos, – akcizais apmokestinamų prekių gavėjas.“

Direktyva 92/12/EEB

- 7 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 179), 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse buvo numatyta:

„1. Mokestis akcizais apmokestinamiems produktams, kuriuos įsigyja nei įgaliotojo sandėlio savininko, nei registruoto ar neregistruoto prekybininko statuso neturintis asmuo, ir kurie tiesiogiai ar netiesiogiai siunčiami ar gabenami siuntėjo ar jo vardu, taikomas paskirties valstybėje narėje. Taikant šio straipsnio nuostatas, „paskirties valstybė narė“ laikoma valstybė narė, į kurią produktų krovinyt atgabenamas.

2. Tuo tikslu dėl vienoje valstybėje narėje vartojimui jau išleistų akcizais apmokestinamų produktų pristatymo juos siunčiant arba gabenant kitoje valstybėje narėje įsikūrusiam 1 dalyje nurodytam asmeniui, kai produktai tiesiogiai ar netiesiogiai siunčiami ar gabenami siuntėjo arba jo vardu, atsiranda prievolė mokėti akcizą paskirties valstybėje narėje.“

Suomijos teisė

- 8 Direktyva 2008/118 į Suomijos teisę perkelta *Valmisteverotuslaki (182/2010)* (Akcizų įstatymas (182/2010); toliau – Akcizų įstatymas). Pagrindinėje byloje taikoma 2020 m. galiojusi šio įstatymo redakcija.
- 9 Pagal Akcizų įstatymo 1 straipsnio antrą pastraipą šis įstatymas taikomas, be kita ko, alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams nustatytiems akcizo mokesčiams, jeigu įstatyme dėl specialiojo akcizo nenurodyta kitaip.
- 10 Pagal Akcizų įstatymo 6 straipsnio 11 punktą „nuotolinė prekyba“ pagal šį įstatymą – tai pardavimai, kai Suomijoje reziduojantis ir savarankiškos ekonominės veiklos nevykdantis asmuo, kuris nėra įgaliotas sandėlio savininkas, registruotas gavėjas arba laikinai registruotas gavėjas, kitoje valstybėje narėje įsigijo išleistų vartoti akcizais apmokestinamų prekių, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai nuotolinio pardavėjo arba jo vardu yra išsiunčiamos arba gabenamos į Suomiją.

- 11 Pagal Akcizų įstatymo 72 straipsnio pirmą pastraipą akcizais nėra apmokestinamos prekės, išleistos vartoti kitoje valstybėje narėje, jeigu jas įsigyja privatus asmuo asmeniniam naudojimui ir pats gabena į Suomiją.
- 12 Šio įstatymo 74 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad, jei privatus asmuo įsigyja akcizais apmokestinamų prekių iš kitos valstybės narės asmeniniam naudojimui ne pagal 72 straipsnį ir ne nuotolinės prekybos būdu, o šias prekes į Suomiją gabena kitas privatus asmuo arba komercinę veiklą vykdomantis subjektas, prievolė mokėti akcizą tenka šias prekes įsigijusiam privačiam asmeniui. Šioje nuostatoje numatyta, kad bet kuris asmuo, dalyvaujantis gabenant minėtas prekes arba laikantis jas Suomijoje, taip pat yra atsakingas už prekes įsigijusio privataus asmens mokėtinus akcizus, tarsi tai būtų jo paties mokestinė prievolė.
- 13 Akcizų įstatymo 79 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, kad akcizu apmokestinamos prekės, parduodamos Suomijoje nuotoliniu būdu. Šio įstatymo 79 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad nuotolinės prekybos pardavėjas privalo sumokėti šį mokestį ir kad jei nuotolinės prekybos pardavėjas turi fiskalinį agentą, jis vietoj nuotolinės prekybos pardavėjo privalo sumokėti šiuos mokesčius; fiskalinis agentas privalo sumokėti akcizus, tarsi tai būtų jo paties skola. Minėto įstatymo 79 straipsnio trečioje pastraipoje nustatyta, kad prievolė mokėti akcizus atsiranda, kai akcizais apmokestinamos prekės pristatomos į Suomiją ir šie mokesčiai turi būti sumokėti pagal pristatymo dieną galiojančias nuostatas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 14 Bendrovė B UG eksploatavo interneto svetainę, taip pat prieinamą suomių kalba, kurioje jos klientai galėjo įsigyti įvairių prekių ženklų silpnų ir stiprių alkoholinių gėrimų.
- 15 2020 m. balandžio 20 d. Suomijos muitinė sulaikė alkoholinių gėrimų, kuriuos B UG pardavė Suomijoje gyvenančiam privačiam asmeniui ir išsiuntė iš Vokietijos šiam privačiam asmeniui, siuntą. Aptariamai gėrimai buvo sulaikyti remiantis Akcizų įstatymo 103 straipsniu, siekiant nustatyti, ar importuojant šiuos gėrimus buvo laikomasi šio įstatymo nuostatų.
- 16 Mokesčių administratorius paprašė šio pirkėjo pateikti paaiškinimų dėl užsakymo vykdymo ir šių gėrimų gabenimo į Suomiją organizavimo.
- 17 Remiantis 2020 m. birželio 25 d. minėto pirkėjo pateiktais paaiškinimais, pateikiant užsakymą B UG interneto svetainėje paaikškėjo, kad buvo reklamuojamos bendrovių X, Y ir Z gabenimo paslaugos. Užsakymo svoris ir gabenimo kaina būdavo atnaujinami kiekvieną kartą, kai į pirkinių krepšelį būdavo įdedamas naujas gėrimas. Sumokėjus už įsigytą alkoholį, B UG interneto svetainėje pasirodė pasiūlymas organizuoti gabenimą. Šio pirkėjo teigimu, šiame pasiūlyme buvo tiesioginių nuorodų į gabenimo paslaugų teikėjų interneto svetaines. Tas pats pirkėjas pasirinko bendrovę X jo užsakytiems gėrimams gabenti. Spustelėjęs nuorodą „X“, esančią B UG internetinėje parduotuvėje, jis buvo nukreiptas į bendrovės X interneto svetainę. Šioje svetainėje jis nurodė savo kontaktinius duomenis, tačiau nepateikė jokios informacijos apie savo užsakymą. Su gabenimu susijusią kainos dalį jis sumokėjo tiesiogiai bendrovei X jos interneto svetainėje.
- 18 Mokesčių administratorius pateikė dvi B UG interneto svetainės tinklalapių ekrano kopijas: vieną – 2020 m. birželio 16 d. – su nurodymais dėl pristatymo būdo, o kitą – 2020 m. birželio 24 d. – su pristatymo sąlygomis. Iš šių ekrano kopijų matyti, kad B UG pati neorganizuoja savo parduodamų prekių gabenimo, ji suteikia savo klientams galimybę patiems atvykti ir pasiimti

užsakytas prekes iš Vokietijoje esančio sandėlio arba pasirinkti transporto įmonę; kelios transporto įmonės buvo nurodytos B UG interneto svetainėje kaip galimos pasirinkti. Be to, iš šių ekrano kopijų matyti, jog ši bendrovė savo klientams nurodė, kad mokesčius Suomijoje jie turi sumokėti patys.

- 19 2020 m. rugpjūčio 21 d. sprendimu mokesčių administratorius už 2020 m. balandžio 20 d. sulaikytus alkoholinius gėrimus įpareigojo B UG sumokėti akcizą už alkoholį ir alkoholinius gėrimus ir mokestinę baudą – iš viso 1 645,83 EUR. Jis laikėsi nuomonės, kad ši bendrovė arba asmuo, veikiantis jos vardu, tiesiogiai ar netiesiogiai išsiuntė arba gabeno atitinkamus alkoholinius gėrimus į Suomiją, taigi ši bendrovė veikė kaip nuotolinis pardavėjas ir privalo sumokėti akcizus Suomijoje.
- 20 B UG mokesčių administratoriui pateikė skundą dėl šio sprendimo. 2021 m. birželio 1 d. sprendimu mokesčių administratorius atmetė šį skundą.
- 21 B UG pateikė *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, skundą dėl 2021 m. birželio 1 d. mokesčių administratoriaus sprendimo ir prašė panaikinti šį sprendimą ir visus jai nustatytus akcizus už alkoholį ir alkoholinius gėrimus.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar B UG dalyvavo gabenant alkoholinius gėrimus, kuriuos ji pardavė savo interneto svetainėje, todėl ji, kaip šių gėrimų nuotolinė pardavėja, turi būti laikoma turinčia prievolę sumokėti akcizus Suomijoje. Jis patikslina, kad privatus asmuo, iš B UG įsigijęs šiuos gėrimus Vokietijoje, pirko juos asmeniniam naudojimui ir šių gėrimų gabenimo išlaidas apmokėjo tiesiogiai transporto įmonei X.
- 23 To teismo teigimu, Teisingumo Teismo jurisprudencija neleidžia nustatyti, kaip turi būti aiškinama formuluotė „tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjas arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba gabena į kitą valstybę narę“, vartojama Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalyje.
- 24 Minėtas teismas laikosi nuomonės, kad jo nagrinėjamoje byloje jis turi nustatyti, ar B UG tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvavo gabenant aptariamus gėrimus į kitą valstybę narę, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į tai, kad šios bendrovės interneto svetainėje buvo nurodytos įvairios transporto įmonės ir pateikta informacija apie pirkėjams tenkančias gabenimo išlaidas. Be to, tas pats teismas pažymi, kad šioje interneto svetainėje buvo nuorodų į minėtų transporto įmonių interneto svetaines ir kad, pirkėjui paspaudus vienos iš šių įmonių nuorodą, informacija apie gabentinas prekes automatiškai perduodama iš pardavėjo interneto svetainės pasirinktos transporto įmonės interneto svetainei.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
„1. Ar Direktyvai 2008/118, ypač jos 36 straipsniui, susijusiam su nuotoline prekyba, prieštarauja toks [taikytinų nacionalinės teisės nuostatų] aiškinimas, pagal kurį kitoje valstybėje narėje įsisteigęs akcizais apmokestinamų prekių pardavėjas laikomas dalyvaujančiu gabenant prekes į paskirties valstybę narę ir privalančiu sumokėti joje akcizus dėl nuotolinio pardavimo vien todėl, kad savo interneto svetainėje nurodo pirkėjui naudotis konkrečios transporto įmonės paslaugomis?

2. Ar akcizais apmokestinamų prekių pardavėjas tiesiogiai ar netiesiogiai išsiuntė ar išgabeno prekes į kitą valstybę narę, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalį, ir ar jis privalėjo sumokėti akcizus dėl nuotolinio pardavimo, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, jei pardavėjo interneto svetainėje buvo rekomenduojamos tam tikros transporto įmonės ir pateikiami duomenys apie pirkėjui tenkančias gabenimo išlaidas, o sąskaitą faktūrą už gabenimo išlaidas išrašė transporto įmonė, kuriai duomenys apie gabenamas prekes buvo persiūsti pirkėjui nesiimant jokių veiksmų? Ar aplinkybė, kad pirkėjas sudarė atskirą prekių vežimo sutartį su pardavėjo interneto svetainėje nurodyta transporto įmone, yra svarbi vertinant šį klausimą?“

Dėl prejudicinių klausimų

26. Prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje numatytais atvejais akcizais apmokestinamos prekės turi būti laikomos „tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjo arba jo naudai kito asmens išsiųstomis ar gabenamomis į kitą valstybę narę“, todėl šis pardavėjas privalo sumokėti akcizus toje kitoje valstybėje narėje, kai jis padeda pirkėjui išsirinkti bendrovę, atsakingą už šių prekių siuntimą ir (arba) gabenimą, siūlydamas ir palengvindamas naudojimąsi tam tikrų bendrovių, kurios gali būti įgalios tos daryti, paslaugomis.
27. Pagal Direktyvos 2008/118 7 straipsnio 1 dalį prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti metu ir šio išleidimo vartoti valstybėje narėje.
28. Vis dėlto, kaip priminė generalinis advokatas išvados 31 punkte, Direktyvos 2008/118 V skyriaus nuostatos susijusios su situacijomis, kai išleidus vartoti akcizais apmokestinamą prekę ji juda Europos Sąjungoje. Išskyrus šios direktyvos 32 straipsnyje nurodytus konkrečius atvejus, šios nuostatos atitinka reikalavimą užtikrinti, kad būtų laikomasi mokesčio teritorialumo principo, pagal kurį akcizas turi būti sumokėtas faktinio vartojimo šalyje, ir išvengti atitinkamos prekės dvigubo apmokestinimo.
29. Tarp šių nuostatų yra šios direktyvos 36 straipsnis.
30. Pagal šio straipsnio, kuriame reglamentuojama nuotolinė prekyba, 1 dalį akcizais apmokestinamoms prekėms, išleistoms vartoti vienoje valstybėje narėje, kurias įsigyja asmuo, kuris nėra kitoje valstybėje narėje įsisteigęs įgalios sandėlio savininkas ar registruotas gavėjas ir kuris nevykdo nepriklausomos ekonominės veiklos, ir kurias tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjas arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba gabena į kitą valstybę narę, akcizai taikomi paskirties valstybėje narėje.
31. Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija yra nuotolinė prekyba, kurios ypatumas tas, kad atitinkamas prekes „tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjas arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba gabena į kitą valstybę narę“, kaip tai suprantama pagal šio 36 straipsnio 1 dalį.
32. Šiuo klausimu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad bendrovės B UG interneto svetainėje, kuri taip pat prieinama suomių kalba, alkoholinių gėrimų, parduodamų per šią svetainę, pirkėjams rekomenduojamos joje nurodytos transporto bendrovės. Be to, šioje interneto svetainėje pateikiama informacija apie gabenimo išlaidas, kurias padengia pirkėjas, pasirinkęs

kurią nors iš šių bendrovių, taip pat nuorodos į kiekvienos iš šių bendrovių svetaines, į kurias, pirkėjui paspaudus nuorodą, be jo tolesnio įsikišimo perkeliama informacija apie gabentinas prekes.

- 33 Tokiomis aplinkybėmis pardavėjas padeda pirkėjui pasirinkti bendrovę, atsakingą už jo interneto svetainėje išgytų prekių siuntimą ir (arba) gabenimą, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 34 Kai pardavėjas veikia taip, turi būti laikoma, kad jis netiesiogiai dalyvauja siunčiant ir (arba) gabenant akcizais apmokestinamas prekes į paskirties valstybę narę, todėl pagal Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1–3 dalyse nustatytas taisykles privalo mokėti akcizus šioje valstybėje narėje.
- 35 Iš tiesų, kaip visų pirma matyti iš šios direktyvos 36 straipsnio 1 dalyje vartojamo žodžio „netiesiogiai“, ši nuostata buvo suformuluota taip, kad apimtų ne tik atvejį, kai pardavėjas pats teikia gabenimo ir (arba) išsiuntimo paslaugą, bet ir kitus atvejus, įskaitant atvejį, kai pardavėjas netiesiogiai vadovauja siuntimui ir (arba) gabenimui, siūlydamas vartotojui rinktis iš siuntėjų ir (arba) vežėjų, kuriuos jis rekomenduoja.
- 36 Taigi minėta nuostata aiškiai patvirtina, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas labiau suinteresuotas sandorių objektyviu pobūdžiu, o ne jiems suteikta teisine forma (šiuo klausimu dėl Direktyvos 92/12 10 straipsnio 2 dalies, kurios turinys buvo tapatus Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalies turiniui, žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *EMU Tabac ir kt.*, C-296/95, EU:C:1998:152, 46 punktą).
- 37 Kaip pabrėžė generalinis advokatas išvados 43 punkte, tai reiškia, kad žodžių junginys „tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjas arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba gabena į kitą valstybę narę“ turi būti aiškinamas taip, kad akcizų sumokėjimas atspindi sandorio ekonominę tikrovę, atsiribojant nuo bet kokio formalizmo.
- 38 Taigi, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 65 punkte, aplinkybė, kad pirkėjas sudarė dvi atskiras sutartis: vieną – su pardavėju, o kitą – su transporto bendrove, neturi reikšmės vertinant, ar nagrinėjama nuotolinė prekyba patenka į Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalyje numatytą atvejį, ar ne.
- 39 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į prejudicinius klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 2008/118 36 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje numatytais atvejais akcizais apmokestinamos prekės turi būti laikomos „tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjo arba jo naudai kito asmens išsiųstomis ar gabenamomis į kitą valstybę narę“, todėl šis pardavėjas privalo sumokėti akcizus toje kitoje valstybėje narėje, kai jis padeda pirkėjui išsirinkti bendrovę, atsakingą už šių prekių siuntimą ir (arba) gabenimą, siūlydamas ir palengvindamas naudojimąsi tam tikrų bendrovių, kurios gali būti įgaliosos tai daryti, paslaugomis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 36 straipsnio 1 dalis

turi būti aiškinama taip:

šioje nuostatoje numatytais atvejais akcizais apmokestinamos prekės turi būti laikomos „tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjo arba jo naudai kito asmens išsiųstomis ar gabenamomis į kitą valstybę narę“, todėl šis pardavėjas privalo sumokėti akcizus toje kitoje valstybėje narėje, kai jis padeda pirkėjui išsirinkti bendrovę, atsakingą už šių prekių siuntimą ir (arba) gabenimą, siūlydamas ir palengvindamas naudojimąsi tam tikrų bendrovių, kurios gali būti įgaliosios tai daryti, paslaugomis.

Parašai.